

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0125 van 11 februari 2014
in de zaak 1011/0092/SA/8/0073

In zake:

mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marnix DECLOEDT
kantoor houdende te 8210 Loppem, Rijselsestraat 3
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves FRANCOIS
kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 17 september 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling West-Vlaanderen van 17 augustus 2010 waarbij aan de nv [REDACTED] een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor het afkoppelen van de Akkerbeek.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 23 januari 2012 met nummer S/2012/0016 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering, die initieel werd toegewezen aan de eerste kamer, werd op 13 december 2013 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 14 januari 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marnix DECLOEDT die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Yves FRANCOIS die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 1 april 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de nv [REDACTED] (hierna 'de aanvrager') bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van West-Vlaanderen een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "*afkoppelen van de Akkerbeek*".

De werken omvatten het vernieuwen van grachten, de aanleg van een nieuwe gracht, het aanpassen van een bufferbekken, het dempen van een bufferbekken en de aanleg van RWA- en DWA-leidingen, een collector en overstorten.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan 'Diksmuide-Torhout', deels gelegen in agrarisch gebied en deels gelegen in woongebied.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van het op 30 augustus 2004 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg 'Kapelhoek', meer bijzonder in een zone voor openbare wegenis en een zone voor openbaar groen.

De percelen zijn tevens gelegen binnen de grenzen van het op 17 augustus 2005 goedgekeurde bijzonder plan van aanleg 'Akkerbeek', meer bijzonder in een zone voor openbaar groen en een zone voor wegenis.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de grenzen van diverse verkavelingen.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 16 april 2010 tot en met 26 mei 2010, worden vier bezwaarschriften ingediend, waarvan één buiten termijn en twee collectieve bezwaarschriften, mede ondertekend door de verzoekende partij.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologisch Patrimonium brengt op 2 april 2010 een gunstig advies uit.

Het Agentschap Wegen en Verkeer verleent op 6 april 2010 een vergunning voor het aanleggen van een collectorleiding.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 5 mei 2010 een gunstig advies uit.

Op 15 juni 2010 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ichtegem het volgende standpunt in:

“ ...

Er wordt voorwaardelijk gunstig advies gegeven. Volgende voorwaarden worden geformuleerd:

- *De beek/gracht dient ter hoogte van de woningen in de [REDACTED] (huisnrs. 2-4-6-8-10-12) ingebuisd/ingekokerd te worden;*
- *De beek/gracht dient de scheidingsgrens tussen het woongebied en het agrarisch gebied in het gewestplan te volgen (controle door RWO);*
- *De 'te verplaatsen paardenstal' wordt uit de vergunning uitgesloten;*

...”

Het Polderbestuur brengt op 16 augustus 2010 een gunstig advies uit.

Op 17 augustus 2010 beslist de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Zij overweegt hierbij:

“ ...

Overeenstemming met dit plan

Principieel wijkt de aanvraag af op de voorschriften van het gewestplan voor wat betreft de ligging in het agrarisch gebied. De aanvraag betreft een werk van openbaar nut en de aanvraag dient dan ook getoetst te worden aan de wettelijk vastgelegde afwijkingsbepalingen voor dergelijke voorzieningen (artikel 20 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen).

In het woongebied, in de hierboven vermelde bijzondere plannen van aanleg en in de diverse verkavelingen volgt de aanvraag de bestaande wegenis en is de aanvraag in overeenstemming met de geldende voorschriften.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Bouwwerken voor openbare diensten en gemeenschapsvoorzieningen kunnen ook buiten de daarvoor speciaal bestemde gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van het betrokken gebied.

(...)

Gelet op het openbaar nut van de aanvraag, gelet op de afwijkingsmogelijkheden op de voorschriften van het gewestplan voor aanvragen van openbaar nut (toepassing van art. 20, K.B. van 28/12/72 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen), gelet op het feit dat het gevraagde de landbouwstructuren niet aantast en in het agrarisch gebied het bestaande verloop van de Akkerbeek wordt gevolgd, gelet op het feit dat de nieuwe gracht wordt aangelegd aan de rand van het agrarisch gebied achter de tuinen van de woningen aan de [REDACTED], gelet op het feit dat de verbreding van de Akkerbeek noodzakelijk is voor de afkoppeling en de aanleg van een nieuwe gracht, gelet op het feit dat in woongebied de bestaande wegenis

worden gevolgd en de aanvraag conform is met de geldende voorschriften (zone voor openbare wegenis en openbare groenzone), gelet op het feit dat de aanvraag voor een groot gedeelte loopt binnen het openbaar domein en enkel het herprofilen van de Akkerbeek en aanleg van de nieuwe gracht (■■■■■) zich op privédomein bevinden, gelet op het feit dat er geen toename is van overstromingsgevaar, gelet op het feit dat er bij de afkoppeling maximaal rekening gehouden wordt met de bestaande ruimtelijke structuren zoals de grenzen van de bestemmingen, het reliëf, het watersysteem, gelet op het feit dat met de aanvraag de goede ruimtelijke ordening niet in het gedrang wordt gebracht, gelet op het feit dat de bezwaren ontvankelijk doch ongegrond zijn, is de aanvraag (mits het opleggen van de nodige voorwaarden) stedenbouwkundig aanvaardbaar.

(...)

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De algemene en bijzondere voorwaarden voor uitvoering van werkzaamheden op het openbaar gewestdomein, gesteld door het Agentschap Wegen en Verkeer, dienen gerespecteerd te worden.*
- Alle wegenis en alle tijdelijke werkzones dienen in hun oorspronkelijke staat te worden hersteld.*
- De werken dienen een minimale hinder te veroorzaken voor het verkeer en dienen bijgevolg op een passende manier gecoördineerd te worden.*
- De vondstmeldingsplicht zoals vermeld in artikel 8 van het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium van 30 juni 1993 (en later wijzigingen) moet gerespecteerd worden.*
- De “te verplaatsen paardenstal” wordt uit de vergunning uitgesloten.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 23 januari 2012 met nummer S/2012/0016 vastgesteld dat het beroep tijdig werd ingesteld. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad heeft met het arrest van 23 januari 2012 met nummer S/2012/0016 vastgesteld dat de verzoekende partij beschikt over het vereiste belang in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO. Er zijn geen redenen om anders te oordelen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van artikel 1.1.4 en 4.3.1 VCRO en van artikel 20 van het Koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen (hierna het 'Inrichtingsbesluit').

De verzoekende partij is van oordeel dat de vergunningsaanvraag niet in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening en met de onmiddellijke omgeving.

Zij leidt uit de vergunningsaanvraag af dat het niet gaat om een loutere verbreding van de bestaande Akkerbeek doch om een nieuwe beek van ongeveer 10 meter breed. Volgens haar wordt de nieuw aan te leggen beek ten onrechte niet ingebuisd achteraan de woningen ter hoogte van de [REDACTED]. Het feit dat de woonzone aldaar overgaat in een agrarische zone, is volgens de verzoekende partij niet relevant, gezien de nieuw aan te leggen beek (voor een klein deel) in de woonzone ligt en in ieder geval de woonzone zal belasten. Voor een nieuwe beek van 10 meter breed langs een woonwijk bestaat er volgens haar geen ruimtelijke draagkracht gezien het ruimtegebruik buiten proportie is. Er is geen enkele waterloop van dergelijke breedte en diepte in de onmiddellijke omgeving. Volgens haar is de nieuwe beek esthetisch en visueel afschuwelijk en niet te verantwoorden.

De verzoekende partij stelt dat de beek een negatieve impact zal hebben op het leefmilieu, de gezondheid en de veiligheid van de omwonenden en het gebruiksgenot van de omliggende gronden. Zij verwijst naar de inhoud van de ingediende bezwaarschriften.

De verzoekende partij argumenteert verder dat het ondergronds verloop in de [REDACTED] een grotere ruimtelijke kwaliteit en ruimtelijk draagvlak, een kleinere impact voor het leefmilieu en beperktere sociale gevolgen zou hebben en esthetisch en ook visueel-vormelijk een mooier resultaat oplevert. Het zou voorts een betere functionele inpasbaarheid, een beperkter ruimtegebruik en een veel kleinere impact op het gebruiksgenot van de landbouwgronden en woningen tot gevolg hebben, en het zou veiliger zijn.

Volgens haar wordt de agrarische structuur meer geschaad bij het huidige voorgestelde traject langs de woningen in de [REDACTED] aangezien er geen percelen in stukken worden gesneden, de drainagebuizen niet worden beschadigd enz.

Ook de bewering dat de bestaande Akkerbeek dan zou verdwijnen, is niet correct aangezien deze zou blijven bestaan als normale beek voor het afvloeien van het regenwater en het water afkomstig uit de drainagebuizen die afvloeien naar de Akkerbeek. De verzoekende partij verwierpt de stelling van de verwerende partij dat een rechtdoorlopend traject niet toegelaten kan worden volgens de principes van het integraal waterbeleid omdat dit zou leiden tot een versnelde afvoer van het water met een verhoogde kans tot stroomafwaartse overstromingen.

De verzoekende partij besluit dat de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten niet correct tegen elkaar werden afgewogen. Volgens haar zijn er andere alternatieven en is er aldus een afwijking mogelijk met een kleinere impact en dus een betere verenigbaarheid met de algemene bestemming en met het architectonisch karakter van de betrokken gebieden, inzonderheid de bestaande woonwijk aan de [REDACTED].

De verwerende partij antwoordt hierop dat de Raad inzake de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening slechts over een marginaal toetsingsrecht beschikt. De verzoekende partij dient aan te tonen dat de beoordeling van de verwerende partij kennelijk onredelijk is, wat zij niet bewijst.

2.

Zij laat opmerken dat de nieuw aan te leggen gracht niet als riool zal fungeren, maar louter voor de afvoer van regenwater dienstig is. Op dat punt is het uitgangspunt van de verzoekende partij verkeerd. In agrarische gebieden wordt de waterhuishouding hoofdzakelijk geregeld door natuurlijke beken en grachten. Voorhouden dat grachten en beken aldaar niet thuis horen, getuigt van een beperkte geografische kennis.

In elk geval is het niet kennelijk onredelijk om in een open agrarisch gebied de aanleg van een gracht toe te laten met het oog op de afvoer van regenwater. Verzoekende partij mag het dan al visueel-vormelijk niet mooi vinden, die beoordeling is niet aan haar om te maken, noch aan de Raad. De bestreden beslissing bevat een uitgebreide motivering waarom een open gracht voor de afvoer van regenwater te verkiezen is boven een ingebuisd stelsel.

De verwerende partij argumenteert voorts dat de verzoekende partij een reeks van vermeende praktische bezwaren van algemene aard aanhaalt, zonder de rechtstreekse impact op haar persoonlijke levenssfeer aan te tonen. Zij stelt in feite een actio popularis in en toont zodoende geen persoonlijk belang aan.

De verwerende partij weerlegt voor zoveel als nodig in concreto de bezwaren inzake geur- en lawaaihinder, afval en overstromingsgevaar, en stelt dat de beslissing niet kennelijk onredelijk is. Zij verwijst onder meer naar de voldoende afstand die bestaat tussen gracht en woning. Inzake overstromingsgevaar verwijst zij naar de motivering van de bestreden beslissing. De overige ingeroepen bezwaren (schade aan de landbouw, drainagebuizen en onveiligheid) hebben niets te maken met de ruimtelijke ordening en komen neer op het instellen van een actio popularis.

De verwerende partij heeft op pertinente gronden een beoordeling gemaakt en een beslissing genomen. De verzoekende partij zou liever iets anders gerealiseerd zien, maar de beslissing daarvoor ligt niet bij haar, noch bij de Raad. Van enige kennelijke onredelijkheid is geen sprake.

Beoordeling door de Raad

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §2 VCRO dient het vergunningverlenend bestuursorgaan op concrete wijze te onderzoeken of de aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening en dit met inachtneming van de aandachtspunten en criteria zoals vervat in artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° VCRO, in het bijzonder de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, de visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en de doelstellingen van artikel 1.1.4 VCRO, hierbij telkens rekening houdend met de relevante in de omgeving bestaande toestand.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan beschikt hierbij over een discretionaire bevoegdheid. De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidstoezicht is hij enkel bevoegd om na te gaan of de vergunningverlenende overheid de haar toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen.

De verzoekende partij die de goede ruimtelijke ordening betwist, kan zich derhalve niet beperken tot vage kritiek en beweringen of tot het formuleren van een tegengesteld standpunt. Zij moet op gefundeerde wijze aantonen dat het vergunningverlenend bestuursorgaan de overeenstemming van het aangevraagde project met een goede ruimtelijke ordening niet heeft beoordeeld met inachtneming van de beginselen zoals bepaald in artikel 4.3.1, §2, eerste lid VCRO, hetzij deze beoordeling foutief of op kennelijk onredelijke wijze heeft uitgevoerd.

De stelling van de verzoekende partij komt in essentie neer op een ruimtelijk-esthetisch criterium (een ongeoorloofd ruimtegebruik door het aanleggen van een tot tien meter verbrede beek in open bedding in de onmiddellijke nabijheid van een woonzone), en een criterium inzake de gevolgen voor het leefmilieu (opsomming van een reeks hinderaspecten die moeten aantonen dat de woonzone door de aanleg van de beek zwaar zal worden belast).

De werken kaderen in de verplichte scheiding van het hemelwater en het afvalwater. De bestreden beslissing stelt dat de verbreding van de beek noodzakelijk is voor de afkoppeling en de aanleg van een nieuwe gracht. De bestaande beek van 2 meter wordt verbreed tot 8 meter. Deze bevindt zich volledig in agrarisch gebied. De verbreding van de Akkerbeek vervangt een reeds bestaand bufferbekken (bij het kruispunt van de [REDACTED] met de [REDACTED]) dat wordt gesupprimeerd.

De verwerende partij weerlegt het eerste onderdeel en stelt dat de nieuwe gracht voor het overgrote deel wordt aangelegd in agrarisch gebied en slechts voor een klein deel in woongebied (ter hoogte van de [REDACTED]). Het comfort van de woningen langs de [REDACTED] is verhoogd doordat een deel van de agrarische zone bij de tuinen is gevoegd, waardoor een grotere tuindiepte is gecreëerd. De nieuwe gracht wordt bijgevolg op voldoende afstand van de woningen gelegd.

De verwerende partij merkt bovendien terecht op dat de aanvraag de mogelijke uitbreiding van de woonzone niet kan hinderen, gezien er aan die zijde van de woningen geen mogelijkheid tot uitbreiding is (agrarisch gebied). De aanwezigheid van een gracht naast een weg is niet ongebruikelijk. Bovendien voorziet de aanvraag een voldoende afstand tussen de weg en het talud van de gracht.

Met betrekking tot de door de verzoekende partij voorgestelde alternatieven (een rechtdoorlopende beek en het inbuizen ter hoogte van de [REDACTED]) merkt de Raad op dat het niet de taak is van de vergunningverlenende overheid om alternatieven te onderzoeken of voor te stellen van een aangevraagd ontwerp. De motiveringsverplichting gaat niet zover dat de verwerende partij in de bestreden beslissing dient te motiveren waarom niet gekozen wordt voor een alternatief project. Zelfs het mogelijks voorhanden zijn van een alternatief dat minder hinder veroorzaakt, maakt een beslissing in se niet onwettig. De vergunningverlenende overheid kan binnen haar beoordelingsvrijheid en mits afdoende motivering en met respect voor de beginselen van behoorlijk bestuur beslissen welke optie in het kader van de voorliggende aanvraag het beste is voor de goede ruimtelijke ordening.

De Raad stelt bovendien vast dat de verwerende partij in extenso de voorgestelde alternatieven heeft onderzocht en op gefundeerde wijze heeft weerlegd.

Een door de verzoekende partij voorgesteld alternatief tracé wordt door de verwerende partij verworpen omdat dit dwars doorheen het agrarisch gebied zou snijden, de agrarische structuur zou schaden en de resterende natuurlijke bedding van de Akkerbeek zou verdwijnen. Ook het inbuizen van de waterloop ter hoogte van de [REDACTED] wordt door de verwerende partij niet weerhouden omdat dit indruist tegen de principes van het integraal waterbeleid om te streven

naar zoveel mogelijk oppervlaktewater met een open en natuurlijk karakter. Het inbuizen zorgt voor een verschraving van de ruimtelijke structuren op het vlak van waterbeleid en landschap.

Met betrekking tot de gevolgen voor het leefmilieu beklaagt de verzoekende partij zich over mogelijke geur- en lawaaihinder, overlast door insecten en afval, overstromingsgevaar, veiligheidsrisico's en mogelijke verzakkingen in de landerijen door het aanbrengen van drainagebuizen.

Voor wat betreft de ingeroepen hinderaspecten kan de Raad alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift wordt aangevoerd en met de bij het verzoekschrift gevoegde documenten.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij nalaat voldoende concrete en precieze gegevens bij te brengen die de Raad zouden moeten toelaten om de realiteit en de ernst van de ingeroepen bezwaren daadwerkelijk te onderzoeken en vervolgens te beoordelen.

De Raad stelt bovendien vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing alle ingeroepen hinderaspecten punt voor punt heeft beoordeeld en heeft weerlegd.

De verwerende partij heeft aldus omstandig en in concreto de impact op de onmiddellijke omgeving getoetst aan alle aandachtspunten met betrekking tot de relevante in de omgeving bestaande toestand, en heeft inzonderheid de functionele inpasbaarheid, de schaal, het ruimtegebruik en de visueel-vormelijke elementen, de hinderaspecten en doelstellingen van artikel 11.4 VCRO in haar beoordeling betrokken

De bestreden beslissing steunt op draagkrachtige motieven die op afdoende wijze zijn onderbouwd en die in feite en in rechte aanvaardbaar zijn. De verzoekende partij toont niet aan dat de verwerende partij de grenzen van de haar wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid heeft overschreden.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schending in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het specialiteitsbeginsel, het evenredigheidsbeginsel, het fair-playbeginsel en het verbod op machtsmisbruik.

De verzoekende partij verwijst naar het feit dat er geen 3 maar 129 bezwaren zijn ingediend en dat het adres van sommige bezwaarindieners niet of niet correct is vermeld, wat volgens haar een schending van het zorgvuldigheids- en gelijkheidsbeginsel uitmaakt.

Het gelijkheids- en redelijkheidsbeginsel wordt volgens de verzoekende partij eveneens geschonden doordat gelijke bewoners van eenzelfde woonzone verschillend worden behandeld naargelang zij langs de rand van deze woonzone wonen (waar een open beek zou worden aangelegd), dan wel niet langs deze rand van deze woonzone wonen (waar diezelfde beek in buizen onder het wegdek zou verlopen).

Volgens haar bestaat er voor een dergelijke ongelijke behandeling van deze gelijke burgers geen enkele redelijke verantwoording. De lasten en nadelige gevolgen van de bestreden beslissing voor alle bewoners van de geaffecteerde woonwijk en gebruikers van de aangrenzende landbouwgronden zijn zwaarder dan het algemeen belang vereist. Het algemeen belang is volgens de verzoekende partij evengoed gediend bij de hierboven voorgestelde alternatieve trajecten, die minder lasten en nadelige gevolgen hebben.

Ten slotte meent de verzoekende partij dat het fair-playbeginsel en het verbod op machtsmisbruik geschonden worden: het feit dat de aanvrager met een zekere regelmaat vergunningen aanvraagt is geen reden om haar te bevoordelen ten aanzien van de vele burgers die bezwaar indienden tegen de door de aanvrager aangevraagde bouwvergunning. De verwerende partij heeft de bezwaren geminimaliseerd en zonder grondig onderzoek verworpen.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het middel feitelijke grondslag mist in zoverre de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt ingeroepen. Zij stelt dat zij wel degelijk vermeld heeft dat de bezwaarschriften door meerdere personen ondertekend zijn en dat zij bovendien alle bezwaren punt voor punt onderzocht en beantwoord heeft.

De verzoekende partij toont niet aan dat het gelijkheidsbeginsel werd geschonden omdat het niet gaat over gelijkaardige situaties. De verzoekende partij zet in haar argumentatie zelf uiteen dat de situaties verschillen (de ene woont aan de rand, de andere niet). Een schending van het gelijkheidsbeginsel is niet mogelijk vermits de situatie van beide groepen bewoners niet dezelfde is. Volgens haar is er middenin de woonwijk geen plaats voor een open gracht, aan de rand in agrarisch gebied wel. Dit maakt een fundamenteel verschil uit dat de vermeende ongelijkheid rechtvaardigt.

Ten slotte stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij enkel machtsafwijking of machtsoverschrijding kan aanklagen. Zij doet dat niet en levert in elk geval het bewijs niet. Verbod van machtsmisbruik is op zich geen algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. De formele motiveringsplicht waarborgt voor de burger een correcte besluitvorming. Indien een besluit correct onderbouwd is, is er van machtsmisbruik geen sprake.

Beoordeling door de Raad

De vergunningverlenende overheid moet haar beslissing op een zorgvuldige wijze voorbereiden en dient deze te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Dit houdt in dat de verwerende partij zorgvuldig te werk moet gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor moet zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, impliceert niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen, argumenten en adviezen rechtstreeks en punt na punt moet beantwoorden. Als orgaan van actief bestuur volstaat het dat de verwerende partij op een duidelijke manier de redenen vermeldt die geleid hebben tot het nemen van haar beslissing.

De verzoekende partij toont niet aan in welke mate de ingeroepen beginselen van behoorlijk bestuur geschonden zijn.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij heeft vermeld dat de bezwaarschriften door verscheidene personen werden ondertekend. Zij heeft bovendien alle relevante bezwaren en ingediende argumenten punt voor punt behandeld en gemotiveerd weerlegd.

Wat de ingeroepen schending van het gelijkheidsbeginsel betreft, merkt de Raad op dat het gelijkheidsbeginsel slechts geschonden kan zijn indien in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk zijn behandeld zonder dat er voor deze ongelijke behandeling een objectieve verantwoording bestaat. De verzoekende partij die aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, moet dit in het verzoekschrift met concrete en precieze gegevens die relevant zijn in het kader van de voorliggende aanvraag, aantonen.

De verzoekende partij zet in haar argumentatie zelf uiteen dat de situaties verschillen. Een schending van het gelijkheidsbeginsel is in casu niet mogelijk vermits de situatie van beide door de verzoekende partij vernoemde bewonersgroepen niet dezelfde is. De verwerende partij voert terecht aan dat de open gracht aan de rand van de woonzone in agrarisch gebied wordt aangelegd. De redenen voor niet-inbuizing zijn afdoende gemotiveerd. De verzoekende partij maakt ten onrechte een vergelijking met bewoners die niet aan de rand van het agrarisch gebied wonen.

De verzoekende partij toont evenmin in concreto aan dat zij bovenmatig grote hinder of nadeel zou ondervinden door de vergunde constructie, groter dan nodig is voor het algemeen belang. Een schending van het redelijkheidsbeginsel is zodoende evenmin aangetoond.

De verzoekende partij staat ten slotte geenszins haar bewering dat de aanvrager door de verwerende partij in enigerlei mate zou zijn bevoordeeld en dat de bestreden beslissing door misbruik van machtspositie is aangetast.

Het middel is ongegrond.

VI. KOSTEN VAN HET GEDING

De verzoekende partij verzoekt om kosteloze rechtspleging. Ter zitting wordt dit verzoek herhaald. De verzoekende partij heeft inmiddels het verschuldigd rolrecht betaald, doch verzoekt om terugstorting.

De mogelijkheid tot kosteloze rechtspleging wegens ontoereikende inkomsten werd ingevoerd bij artikel 9, §4 van het besluit van de Vlaamse regering van 29 mei 2009 tot regeling van sommige aspecten van de organisatie en werking van de Raad voor vergunningsbetwistingen, zoals gewijzigd. Deze bepaling is van toepassing voor beroepen ingeleid na 1 september 2011. Voordien werd deze mogelijkheid decretaal niet voorzien.

De Raad wijst het verzoek tot kosteloze rechtspleging af.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 11 februari 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH, voorzitter van de achtste kamer,
met bijstand van
Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de achtste kamer,

Hildegard PETTENS

Marc VAN ASCH